

ideel andel af de til afdelingen hørende værdipapirer og likvide midler.

En afdelingsvis opdeling af investeringsforeninger vil som regel skyldes ønsket om at have forskellig investeringspolitik for disse.

I samme stykke foreskrives, at medlem af foreningen er enhver ejer af en andel af foreningens formue. Dvs., at enhver, der placerer et vist minimumsindskud i en kontoførende forening eller køber et eller flere investeringsbeviser i en forening, der udsteder investeringsbeviser, bliver medlem af foreningen med de deraf følgende rettigheder og forpligtelser. Hæftelsen er begrænset til formuen, således at det enkelte medlem alene hæfter med sin andel af formuen. I bestemmelsen ligger tillige, at kun indehavere af et eller flere beviser for andele kan være medlem af foreningen.

Reglen i *stk. 2* forhindrer, at tegnede investeringsandele inddeles i klasser med forskellige rettigheder med hensyn til f.eks. udbytte. En sådan ligestilling af medlemmerne må anses for ønskelig i sig selv og er en praktisk forudsætning for beregningen af emissions- og indløsningskurser, jfr. lovforslagets §§ 26 og 28. Reglen udelukker ikke stemmeretsbegrænsninger som omhandlet i lovforslagets § 10, *stk. 1, 3. pkt.*

Reglen i *stk. 3* indebærer, at en af loven omfattet investeringsforening er afskåret fra at beskæftige sig med andre opgaver end den i § 1 nævnte. Bestemmelsen har til hensigt at hindre foreningen i at drive virksomhed, der er forbundet med andre risici end de, der er knyttet til besiddelsen af værdipapirer.

Til § 3

Da lovens hovedformål er en beskyttelse af investorerne, er det naturligt at udelukke investeringsforetagender, der ikke er under offentligt tilsyn, fra at henvende sig til en videre kreds eller offentligheden.

Ved henvisningen i *stk. 1* til »§ 1« præciseres, at de henvendelser, der haves for øje, alene er henvendelser til en videre kreds eller offentligheden med henblik på at tiltrække indskud fra investorer med henblik på en virksomhed som nævnt i § 1.

Den i *stk. 2* beskrevne eneret og pligt til i navnet at benytte ordet »investeringsforening« hænger sammen med ønsket om, at de investeringsforeninger, der er under offentligt tilsyn, skal være let genkendelige for offentligheden.

Pligten og eneretten til at benytte ordet »investeringsforening« må gælde overalt, hvor navnet

benyttes, f.eks. i vedtægter, forretningspapirer, ved skiltning osv.

Til § 4

§ 4 fastslår de betingelser, som en nystiftet investeringsforening skal opfylde, for at kunne godkendes af og registreres i tilsynet med investeringsforeninger og for dermed at kunne udøve den i lovens § 1 omhandlede virksomhed. Godkendelsen er således en afgørende forudsætning for, at virksomheden som investeringsforening lovligt kan udøves, også selv om lovens krav i øvrigt måtte være iagttaget. Det følger tillige af § 3, at investeringsforeninger er eneberettigede til at rette henvendelse til en videre kreds eller offentligheden samt til at benytte ordet »investeringsforening«. Hvis et nyt investeringsforetagende ønsker at opnå denne status og disse rettigheder, må det derfor sørge for anmeldelse til registrering i og godkendelse af tilsynet, forinden foretagendet kan begynde sin virksomhed som investeringsforening. For så vidt angår investeringsforetagender, som har påbegyndt virksomhed ved lovens ikrafttræden, henvises til bemærkningerne til § 61.

I *stk. 2, nr. 1* kræves af ordensmæssige grunde, at tilsynet påser, at investeringsforeningen er gyldigt stiftet, herunder at foreningens vedtægter er gyldigt vedtaget på en stiftende generalforsamling.

I *nr. 2* stilles som betingelse for godkendelse, at investeringsforeningen enten har en kursreguleret formue på mindst 10 mill. kr. eller en kursreguleret formue på mindst 2 mill. kr. og mindst 200 medlemmer, der hver har en andel på mindst 1.000 kr. noteret på navn, for at blive godkendt af tilsynet med investeringsforeninger. Bag kravet om denne formue respektive formue og medlemskreds ligger ønsket om, at der kun føres tilsyn med foreninger af en vis rimelig størrelse. Ved det sidstnævnte alternativ opnås, at også mindre investeringsforeninger med et større antal medlemmer kan og skal godkendes af og registreres i investeringsforeningstilsynet. Begrundelsen herfor er, at beskyttelseshensynet er mindst lige så påkrævet ved mindre foreninger, og at dette hensyn ikke kan varetages af medlemmerne selv, når kredsen har nået en sådan størrelse, at det kan være vanskeligt for det enkelte medlem at fastholde et overblik over foreningens aktiviteter.

Noteringskravet, for så vidt angår 200 af en forenings medlemmer, er alene stillet for at sætte tilsynet med investeringsforeninger i stand til at